

дъять борба съ разпиляването, колкото и голъми да сѫ загубитѣ.

У нась се застѣватъ ежегодно около 650—700,000 х. а. съ царевица. При срѣденъ добивъ отъ 250 кгр. царевични стебла отъ дек. се получаватъ около **1,850,000 тона**. При сегашния начинъ на използвуване, ако се приеме, че загубата се движи между 30—40% (а тя е по-голъма), се губи ежегодно **600—700,000 тона грубъ фуражъ**. Животните изяджатъ само листата и меките части на стеблото, които иматъ еднаква хранителна стойност съ самото стебло.

За изхранване на добитъка ежегодно се употребяватъ около **300—400,000 т. царевица**. Кочанитѣ (какалашкитѣ) съставляватъ 15—25% отъ общото тегло на мамулитѣ. Ако стопанитѣ имаха на разположение яромелки, които да смилатъ царевицата заедно съ кочанитѣ за превижните животни, то биха **се получили нови 75—100,000 тона грубъ фуражъ**. Споредъ наши и чужди проучвания е намѣreno, че кочанитѣ иматъ по-голъма хранителна стойност отъ сламитѣ на житните растения, ядать се съ охата отъ животните и съдържатъ по-високъ процентъ полезни хранителни соли.

Споредъ статистическите данни у нась всѣка година се добиватъ **около 60,000 тона слънчогледово кюспе**, отъ което въ страната се изхранватъ **9—10,000 тона**, а останалото количество се изнася. Една отъ много сѫществените причини за спадабата употреба на кюспето е трудното му приготовление за храна. Кюспето обикновено се запарва или счуква по най-примитивенъ начинъ. А то е съпроводено съ много неудобства и трудности за стопаните. Ако стопанитѣ имаха възможностъ да смилатъ кюспето на брашно евтино, убедени сме, че неговата употреба ще се разшири значително и бързо.

Друга ценна храна за домашните животни е **меласата** отъ захарнитѣ фабрики, която още много малко е позната като такава на стопанитѣ. У нась се добиватъ срѣдно **8—10,000 тона меласа**, отъ която **2—4,000 тона се изнася**, а останалата се преработва на спиртъ. Меласата е най-евтината храна, която дава нашата земя. Ако сѫщата се използваше напълно за храна на домашните животни едновременно съ нея щѣха да се изхранятъ още **40—50,000 тона слама**.

Една отъ голъмите прѣчки за нейното широко употребление за храна на домашните животни бѣ голъмата формалностъ отъ страна на финансовите власти. Но и следъ отстраняване на формалностите употребата на меласата не се увеличи. Това се дължи не толкова на нежелание и липса на навикъ, отколкото на сѫдове за превозъ и запазване на меласата.